

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 8 og ministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 8:

»Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 3. maj 2004 fra IT-Brancheforeningen, jf. L 220 – bilag 14.«

Svar:

I henvendelsen af 3. maj 2004 anfører IT-Brancheforeningen, at den foreslåede regulering af fortrydelsesretten er problematisk i forhold til digitale produkter, der bestilles og leveres via en mobiltelefon.

Om baggrunden herfor anfører foreningen, at fortrydelse af aftaler om disse produkter – f.eks. en ringetone, en adresseoplysning, et logo mv. leveret over mobiltelefonen – ikke giver mening, da det ikke rent teknisk er muligt at tilbagelevere produktet efter modtagelsen, idet der er tale om et digitalt og dermed kopierbart produkt.

Foreningen anfører videre, at dette problem ifølge det foreliggende lovforslag kan løses ved, 1) at leverandøren venter indtil fortrydelsesfristens udløb – dvs. 14 dage – før produktet leveres, eller 2) at leverandøren sørger for inden aftalens indgåelse at få forbrugerens samtykke til, at fortrydelsesretten bortfalder ved leveringen.

Om den førstnævnte løsning anfører foreningen, at produktet i givet fald ikke vil være interessant for kunden, da det leveres alt for lang tid efter bestillingen.

Vedrørende den sidstnævnte løsning anføres det, at forbrugerens samtykke vil kunne indhentes ved en korrespondance mellem parterne via SMS-beskeder, men at dette ikke er rentabelt for leverandøren i forhold til de lave priser, disse tjenester typisk udbydes til, ligesom der er risiko for, at kundeoplevelsen er negativ.

Efter foreningens opfattelse bør forbrugerens samtykke derfor kunne indhentes ved, at det i markedsføringsmaterialet – f.eks. en papiran-

nonce eller en annonce på internettet – anføres, at når forbrugeren sender en SMS-besked for at bestille et produkt, giver den pågældende samtidig afkald på sin fortrydelsesret.

Det følger af artikel 6, stk. 1, i det generelle fjernsalgsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg), at der er pligt til at indføre en fortrydelsesret for fjernsalgsaftaler om ikke-finansielle tjenesteydelser, herunder aftaler om de ovennævnte digitale produkter. Dette gælder, uanset at tjenesteydelser efter deres karakter typisk ikke kan tilbageleveres.

Efter det generelle fjernsalgsdirektiv er der imidlertid samtidig adgang til at indføre en regel om, at fortrydelsesretten ved tjenesteydelser kun gælder, indtil udførelsen af tjenesteydelsen påbegyndes, hvis forbrugeren forinden har samtykket i, at udførelsen kunne påbegyndes inden fortrydelsesfristens udløb, jf. direktivets artikel 6, stk. 3.

Denne bestemmelse gennemføres ved lovforslagets § 18, stk. 4, der viderefører den gældende forbruger aftalelovs § 12, stk. 2.

Den problemstilling, IT-Brancheforeningen omtaler, gør sig således allerede gældende i dag og beror med andre ord på bestemmelser i det generelle fjernsalgsdirektiv.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det ikke være i overensstemmelse med direktivet, såfremt de erhvervsdrivende ensidigt kan »ophæve« fortrydelsesretten ved blot at anføre i markedsføringsmaterialet, at forbrugeren ved at bestille den pågældende tjenesteydelse samtidig giver afkald på fortrydelsesretten. Det ligger derimod i både den gældende og den foreslåede bestemmelse, at forbrugerens samtykke kan gives i parternes aftale, hvis forbrugeren samtidig er gjort opmærksom på, at fortrydelsesretten ophører, når udførelsen mv. påbegyndes.